

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII

Ч. 27. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 3-го лютого 1939.

No. 27. Jersey City, N. J., Friday, February 3, 1939.

VOL. XLVII

ТРИ ЦЕНТИ В З'ЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТИВ НА ГРАНИЦІ З'ЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. «Свобода» в Нью-Йорку 4-8257. — Тел. У. Н. Соколу в Нью-Йорку 4-1818. 4-8257.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA.

FIVE CENTS ELSEWHERE.

ГОСТРА КРИТИКА ПОЛІТИКИ РУЗВЕЛТА В СЕНАТІ

ВАШИНГТОН. — На засіданні сенату вивязалася гостра критика політики президента Рузвелта за те, що він помагає Франції і Англії узброюватися та заповідає дальшу поміч. Сенатори домагались, щоб уряд виступив на чисті води з своєю заграничною політикою, та вияснив американському народові до чого змагає. Бо так, як виходить з заяв президента Америка є зв'язана якимись тайними договорами з Францією і Англією, та стоїть на шляху, що веде просто до війни. Уряд все те перед широкою публікою замовчує. Колиб не сліпий припадок, що в однім боевім літаку в Лос Енджелес зранився французький експерт, член французької летунської місії, американська публіка булаб не довідалася, що Франція на широку скалю купує в Америці літаки. Сенатори, серед них Кларк і Джансон, говорили, що колиб навіть уряд зпочатку думав помагати Франції і Англії лиш зброєю та економічним продуктами, то всеодно в той спосіб він мусить довести Америку до війни, як було в 1917 році. Супроти цього задані сенатори заявлялись за цілковиту нейтральність. А колиб уряд хотів продавати комусь зброю, то мусить це приміняти до всіх країв однаково.

ГУВЕР КРИТИКУЄ ПОЛІТИКУ ПРЕЗИДЕНТА.

ШКАГО. — Бувший президент Гувер виголосив промову, в якій гостро критикував затривачу політику президента Рузвелта, та казав, що та політика веде Америку до війни. Гувер також доказував, що в своїй політиці Рузвелт переходить далеко межі своїх прав, даних конституцією.

ВІДКИДАЮТЬ НАЗНАЧЕННЯ РУЗВЕЛТА.

ВАШИНГТОН. — Сенатський судовий комітет великою більшістю голосів не затвердив Флойда Роберта на федерального суддю, якого президент Рузвелт назначив на те становище.

ЗАВОДЯТЬ ВІЙСЬКОВЕ НАВЧАННЯ В „СІ СІ СІ“.

ВАШИНГТОН. — В конгресі носяться з думкою, щоб в „Сі Сі Сі“ (Сивільно Консервативне Кемп), яку то організацію створено на те, щоб гуртувати в ній молодь в часі депресії, запроваджено військове навчання. Також хочуть зробити з цієї організації сталу інституцію, а не хвиливу, на час безробіття. Ця організація має тепер коло 300,000 молодих чоловіків.

ЗА НЕОБАЧНЕ СЛОВО ЗАПЛАТИЛИ \$15,000.

НЮ ЙОРК. — Ньюйорська радіова компанія заплатила власникові одного готелю \$15,000 за те, що один актор, Ал Джолсон, передаючи через радіо одну комедію, сказав, що той готель нічого не варт. Власник готелю твердив, що через те дуже потерпів, а суд станув на становищі, що радіові компанії повинні відповідати нарівні з часописами.

ОБЛАВИ НА ТОРГОВЦІВ НАРКОТИКАМИ.

НЮ ЙОРК. — Федеральні скарбові агенти влаштували минулої середи великі облави на торговців наркотиками. Ці облави вони зробили в одному „блону“, між 62 і 63 вул. на заході Нью Йорку. Цю частину, звану також „Сен Хуан Гіл“, агенти щільно докружили обступили, а інші пролизували кожний кут. Показалось, що в тій групі домів було чимало скриток і тайних підземних переходів. Хоч ця секція замешкана головно чорними, проте білі налагодили наркотики були там сталими гістями. Торговці спеціалізувались в наркотику „героїна“. В тій частині міста часто поповнювано вбивства, а в останніх роках вбито сімох поліцаїв.

РУЗВЕЛТ КЛИЧЕ ДО ЗЫРОК НА ЧІЛЕ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт видав залик до населення, щоб воно складало жертви на людей, що потерпіли в часі землетрусу в Чіле.

ЗАНЕХАЛИ БУДОВУ ПРОТИНІМЕЦЬКОГО ПАВІЛЬОНУ.

НЮ ЙОРК. — Комітет, що був зав'язався в Нью Йорку з ціллю вибудувати на світовій виставі павільон, у якому булаб зображена висока німецька культура до приходу націй, для річкового контрасту того, що є тепер — розв'язався. На цей план треба було 250 тисяч доларів, а ніхто не хотів їх зложити.

БАТІСТА ВІДВІДУЄ КАРДЕНАСА.

МЕКСИКА СІТІ. — „Сильний чоловік Куби“, Батіста, складає офіційну візиту президентові Мексики, Карденасові. Мексико з тої нагоди приготує на цілий тиждень великі паради і фієсти, які закусують ті паради, що їх справляли собі взаїмно Гітлер і Мусоліні.

ГЕН. ФРАНКО,

командант повстанців в Еспанії, кермує кампанією в Каталонії.

АРЕШТУВАННЯ В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

В німецькій пресі появились повідомлення про нове загострення положення в Советській Україні. Поданою вісткою, що московський комісаріат внутрішніх справ сховав у в'язниці двох секретарів комсомолу, Бойка й Миколаєнка, а також головного редактора органу комсомолу „Юний Комуніст“. У Кам'янці Подільському арештували трьох секретарів комсомолу й письменника Курганського під закидом націоналістичної агітації. Останні арешти в Советській Україні вдарили головно по українській молоді, серед якої живлює зростає національна свідомість.

ПОЖЕЖУ БРОВАРУ ЗАГАСИЛИ ПИВОМ.

На днях вибухла пожежа в однім з більших броварів у бувшій Австрії. Тому, що вода у водопроводах замерзла, управа врятувала його пивом. На гашення пожежі вжила пожежна сторожа ввесь запас пива.

БАНДИТИЗМ У БРАЗИЛІ.

В полудневих мунісіпіях Матто Гроссо зібралася шайка бандитів, яка грабить і мордує мирне населення. Міністерство війни вислало сильні військові відділи, щоб зліквідувати ту банду розбійників.

ВЕЛИКА ЧЕКОВА АФЕРА В ПОЛЬЩІ.

Поліція арештувала секретаря управи дбір одної з більших ординацій за фальшування чеків і присвоєння 200 тисяч зл. Назвище арештованого і подробиці слідства зберігають у тайні.

ПЕРЕХИТРИВ ЗЛОДІЯ.

В одному саксонському селі селянин сподобив злодія саме в хвилині, коли він хотів украсти мішок з пшеницею. Тому селянин здогадався, що злодій не подарує йому цього, і найближчої ночі відвідав його комору. Отже хитрий селянин наповнив ліском мішок, до якого минулої ночі злодій насипав пшениці. І дійсно злодій відвідав негостинного селянина і з радістю вхопив мішок з півкомом, міркуючи, що в ньому є пшениця.

НОВІ КРЕДИТИ НА БУДОВУ „ЛЮДОВИХ ДОМІВ“.

Делегація „малопольського зв'язки“ осадників складала прем'єрові Складковському і міністрові Понятковському меморіал у справі кредитів на будову „людових домів“, бо дотепершні кредити на будову згаданих домів не вистають з огляду на широко розвинену суспільну ініціативу в цьому напрямі. На терені полуднево-східних воєв'єдств є коло 500 невикінчених „людових домів“, на яку необхідні фонди на їх закінчення. Комітет будови „людового дому“ в Задзір'ю дістав 100 зл. з цивільної канцелярії президента на докінчення будови „людового дому“.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ: ЧВАНИМОСЯ ГЕРОЙСЬКИМИ ДІЛАМИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ У СТАРОМУ КРАЮ. ЧОМУЖ НЕ МАЄМО САМІ ПОКАЗАТИ ГЕРОЙСТВО ПРАЦІ ТУТ В АМЕРИЦІ? — ГОТУЙМОСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ, 18-ГО ЧЕРВНЯ 1939 Р. НА СВІТОВІЙ ВИСТАВІ В НЮ ЙОРКУ. ПОМОЖІМО ВИВЕСТИ ВЗРІЦЕВУ УКРАЇНСЬКУ ПРОГРАМУ ХОРАМ, ТАНЦЮРИСТАМ, СПІВАКАМ-СОЛІСТАМ!

ЖЕРТВИ, ДАРИ, ЗБІРКИ ВИСИЛИЛАТИ НА АДРЕСУ:

NICHOLAS MURASZKO, Treasurer

UKRAINIAN AMERICAN EXPOSITION ASSOCIATION
P. O. Box 1014, Church Street Annex, New York, N. Y.

УКРАЇНКА.

В загребському католицькому органі „Грватська Стража“ віддають чимраз більше місця на інформацію про українські справи. Нема майже числа того органу, в якому не було коротшої або довшої українки, зокрема з церковної діялки. Це не подобалось якомусь К. Рімарічеві-Волинському, який у числі 291 „Грватської Стражи“ намагався жидернацькою статистикою осмішити й обезцінити українство. Але без успіху, бо зараз у черговому числі дав розумну й річеву відправу від самих хорватів.

Флямандський журнал „Volk en Staat“ з 22. грудня приносить репортаж свого кореспондента Вада Германса про його враження з побуту у Львові, де згадує м. ін. і про редакцію „Діла“. Стаття-репортаж поміщена на першій сторінці та ілюстрована знімком „Діла“.

„Последнія Новості“ з 26. грудня приносять з Нью Йорку телеграму про державницьку акцію американських українців.

НАЙГРІЗНИШИЙ ЛІТАК.

На летунській виставі в Парижі велике зацікавлення між фахівцями викликав новий модель мисливського літака Фоккера Д-23. Оба мотори літака призначені один за другим, щоб збільшити оборонність літака і не заслоняти краєвиду летунові. Літак розвиває швидкість від 525 до 600 км. на годину. За 16 минут осягає висоту 8,000 м. Літак озброєний двома важкими скорострілами, що віддають 1,000 стріль в хвилину, а до того експлозивні кулі калібру 13,2 мм. Кабіна летуна опанцірена і знаходиться між переднім та заднім мотором.

НАДМОГИЛЬНІ НАПИСИ МОЖУТЬ БУТИ ТІЛЬКИ КРАСОВОЮ МОВОЮ.

З адміністраційного департаменту санітарно-гигієнічного департаменту (Бразилія) вишов декрет, який забороняє під карою 100 мільраїлів уміщувати на гробах, криптах, каплицях, мавзолеях, хрестах і цвинтарних образах написи чужинськими мовами.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В БРАЗИЛІ.

На залізничній лінії Централ прийшло до удару двох потягів, наслідки якого просто жахливі: з румовищ поторожених вагонів видобуто дотепер 59 убитих і майже 100 раних пасажирів. Поліція арештувала трьох залізничників, що мовесать вину за цю страшну катастрофу.

ОБГОВОРЮЮТЬ ЗАЯВУ РУЗВЕЛТА ПРО ВОЄННУ ДОПОМОГУ

ЛОНДОН. — Всі англійські часописи розписуються про заяву президента Рузвелта себто про готовість Злучених Держав стати на випадок війни по стороні Великої Британії й Франції, по стороні демократій проти тоталітарних держав. Деякі написали виразно, що Злучені Держави вважають, що їхні границі сягають — до Франції, до ріки Рену. Та назагал нема висказаної ясно думки, як треба розуміти слова през. Рузвелта. Деякі підкреслюють, що тут заважає добрий бізнес: продаж літаків і воєнного матеріалу демократіям в Європі. Інші подають, що заважають одночасно дві речі: демократія і бізнес.

Франція врадована.

Французька преса прийняла заяву Рузвелта з гарними коментарями. Також згадує за бізнес. Але додає, що Рузвелт є тої думки, що якщо він допомагає Великій Британії й Франції в зброєнні, то тим самим їх скріплює і відвертає війну. А відвертаючи війну від демократій, охоронює і Америку від війни.

Німеччина обурена.

Німецька преса підкреслює, що президент Рузвелт агітує за війну. Вона твердить, що його заява є звернення проти Німеччини, Італії й Японії, себто проти тих, що належать до протикомуністичного військового союзу. Тепер Рузвелт, пише ця преса, іде як великий демократ рятувати большевизм, будучи під впливом тих жидівських дорадників, що їх тепер повно в Білому Домі. Далі наїстична преса підкреслює, що Рузвелт виявив доперва тепер своє властиве обличчя і надуживає свого становища на те, щоб руйнувати міжнародне замирення і порозуміння. І то наперекір американському Актові Нейтральності.

Італія збуває заяву коротко.

В Італії не розписувано багато над заявою президента Рузвелта. А зате більше прив'язувано ваги до цього, що та заява викликала велике заворушення в Вашингтоні й цілій Америці.

СОВЕТИ ЗБИРАЮТЬ ВІЙСЬКО НА СИБІРІ.

ТОКІО. — Офіційно стверджують, що Совети стягають від кількох неділь більші військові сили на Сибір. Комунікація для торгівлі й приватного руху так якби не існувала. Ціла залізнична лінія вжита тепер для військових цілей й транспорту війська.

ЧИ ЗМОЖУТЬ ВЗЯТИ ДОЛЮ У СВОЇ РУКИ?

ПАРИЖ. — Московський часопис „Последнія Новості“ заповідає великі зміни в Європі. І питає, чи московський нарід готовий до того, щоб у тих переминах відіграти свою роль. У відповіді на те підкреслює, що вирятується від посягань інших народів тільки той нарід, що „найшов себе і взяв свою долю у свої власні руки“. Та з писання виходить, що московський нарід ще таки „не найшов себе“.

ЗА ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ В КАТАЛЬОНІ.

ПАРИЖ. — Французький уряд намагався вплинути на ген. Франка, щоб згодився на завішення зброї в Каталонії. Тоді мотіаб Франція прийняти до себе військових збігців і їх піддержати, поки не настане спокій в Еспанії, або відставити їх на територію, яка є в посіданні червоного уряду. Франція числиться з тим, що вона дістане яких 250,000 збігців. Тепер вона держить армію з 50,000 жовнів, щоб боронити еспанське французької границі й не впускати до Франції утікачів з Еспанії.

ЛІГА НАЦІЙ У НЕБЕЗПЕЦІ.

ЖЕНЕВА. — Швейцарський уряд подав до Ліги Націй, що на випадок війни в Європі, Ліга Націй буде зараз перенесена на територію Франції. Лігу Націй вважають Німеччина і Італія своїм ворогом. І її першу зачалиб зараз бомбардувати.

ДАЛЬШІ ПОГОЛОСКИ ПРО СОЮЗ МОСКВИ З БЕРЛІНОМ.

ЛОНДОН. — Вперто далі кружляють погослки, що дістаються також і на сторінки преси, що ідуть торговельні тайні переговори між Советами і Німеччиною, які можуть довести навіть до союзу між тими державами. Підкреслюють навіть те, що Совети мало згадують про останню промову канцлера Гітлера, а також не висказують ніякого особливого зацікавлення заявою президента Рузвелта про поміч демократіям.

ПРОБУЄ РЯТУВАТИСЯ.

БІЛГОРОД. — Прибув до Югославії румунський міністер справ закордонних. Всі переконали, що знають, про що іде. Румунія шукає поміч, бо Мадярщина домагався звороту загарбаних Румунією земель.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

На оголошення редакції не відповідало.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подати гроші три рази на рік.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число в п'ятницю (з англійською частотою):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
На три місяці	\$0.75	Three months	\$0.75
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

ЧИ ВИ ДУМАЄТЕ ПЕРЕПРОВАДЖУВАТИСЯ НА ІНШЕ

За кожну зміну адреси виставляється 10 центів.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Address: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧОМУ КОЛЬОНІ?

Промова Гітлера у „великій німецькій парламенті“ викликала в світі здивування головно через домагання повороту Німеччини до війни, що Гітлер досі виконував докладно програму, яку він зазначив собі в своїй книжці „Майн Кампф“, а в тій книжці він виступив проти заходів Німеччини за добування колоній, а зате заявлявся за добування впливів Німеччини в „західних окраїнах Росії“. В дзеркалі цієї книжки промова Гітлера була виразним зворотом, а що це зворот великої ваги для великих держав, які мають тепер у своїх посіданнях ці великі німецькі колонії, то в цілому світі тепер пробують розгадати питання, що саме заставило Гітлера до цього звороту. Для українців це питання має зовсім природно спеціальне значіння.

Одно з цікавих пояснень для цього нового становища дає відомий європейський політичний публіцист, що підписується псевдонімом Авгур. У спеціальній депеші до „Нью Йорк Таймсу“ він виразно протиставив дві можливості для німецької політики: похід на схід, головно на Україну, і похід на захід, по колишні німецькі колонії. З депеші Авгура виходить між рядками, Гітлер волів би чим скорше йти на пшеничні поля України. Ломлячи Чехо-Словаччину, він, мовляв, був певний, що в похід на Україну не стрітеться з поважнішим опором. Виходило, що він ждав, що вже в 1939 році зреалізує свої мрії про посідання плодів і мінералів з „південно-російських“ рівнин.

Та від зломання Чехо-Словаччини, каже Авгур, Гітлер переконався, що українське підприємство вимагає багато більше підготовки, ніж спершу видавалося. Тепер уже видно, що 1939 рік проміне, а Німеччина до України не дібється, бо на дорозі на Україну повстали для Німеччини перешкоди, яких вона не може сподіватися скоро усунути. Цих перешкод є кілька. Першою був опір Румунії. Другою — опір Польщі. „У своїх розмовах у Берхтсгадені (з Гітлером) польський міністер закордонних справ, Юзеф Бек, дав Гітлерові до розуміння, що Польща раз на все відмовляється дозволити на німецьку інтригу між українським народом“. Далі німецьким планом оперлися навіть розмірно слабкі Югославія й Болгарія.

Побачивши дорогу на схід заблоковану опором цих держав, Німеччина починає кампанію за колонії.

Чи справа маєте справді так, як каже Авгур, мало хто може нині сказати, а ті, що можуть сказати, ясна річ, не скажуть. Прийдеться знову пожити, поки події покажуть виразніше, чи справа дійсно маєте так, як це так гладко й льогічно виходить з виводів Авгура.

З БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПЕКЛА В ТУРКЕСТАНІ

Віденська „Вокс-Рундшау“ принесла у своїй числі з 13 січня ц. р. невичайно інтересну статтю п. з. „Шлянгенгелле“ (Пекельні негри гадюк), якої автор, А. Фалькенгорст, змальовує нам просто неймовірну картину большевицьких жорстокостей у Туркестані, а саме у східній частині тієї країни, якою Совети намагаються завладати ще й на те, щоб звідси зможли повести рішальний наступ на Індію та „спастись“ отак індійський пролетаріат від „чужинських гнобителів“. Автор згаданої статті пережив те, що оповідає, як колишній в'язень ГПУ особисто. І тимто й вага наведених ним фактів більша і з погляду на особливу своєрідність наведених подій та і з погляду на большевицизм як усесвітню заразу взагалі.

Зазначивши у вступі до своєї статті, що в тій частині Туркестану, де галапасе большевицька сарана, є простори, схожі своєю розкішню рістною на справжні оази, та проте страшно небезпечні тим, що вони навіщені катастрофальною кількістю ідовитих гадюк, автор подає, що на те, щоб ті простори розчистити, і вигубити тут небезпечних плазунів, ГПУ творить окремі робітничі кадри з своїх в'язнів та посилає їх у туркестанські негри гадюк, де їх здебільше чекає певна смерть. Про якусь безпеку та охорону з погляду на жорстоку непевність такої „праці“ нема тут очевидно ні мови; большевицькі поспіаки женуть нещасних в'язнів такі босими на гадючій лаві, і таксамо розуміється само собою, що й про лікарську поміч для жертв большевицьких нелюди не дбають зовсім.

Але послухаймо автора самого. „Одного дня — оповідає він — прийшов наказ покинути роботу над мошнями ще невинного гадюк лубового шляху, а відправити всіх в'язнів, числом 4,000, в сторону простору, де знаходилась одна з розкішних долин, навісних гадюками. Отак іще тої самої ночі помаширували ми враз з командиром та з численними наставниками з штабу ГПУ туди, причім за великанськими рядами людей тягнулись полеві кухні та вантажні авта, напаквані по береги зволами колючого дроту, палами, наметами і всім знаряддям, що ним ми, нещасні жертви ГПУ, мали при на-

шій смертоносній роботі користуватись. А після шістьох днів переважного маршу в таку спеку, що температура доходила до 20 ступнів спеку, наказали нам нарешті — піти додому, і розтаборитись. Перед нами, у віддалі якого пів кілометра, розкинулася величава долина, просторою без краю, наче море. Можна було там розрізнити чітко дерева, куції і невеличкі стави, що, наче дзеркала, в зелені рамих, виблискували у світлі сонця. Це була, як ми зараз дізнались, „долина гадюк“, і тут треба нам було розкласти наш табор. Та надто багато до цього ми не потребували: закріпивши у піску палі, ми обвели їх колочим дротом, видвинули чотири вартові вежі і збудували шатра для таборової старшини. Далі поставлено таборові стрільців на варі і призначено кожному відділові в'язнів відповідні місця в межах густо і щільно огородженого чотирьохкутника табору. І щойно тепер смертельно потомлені в'язні могли, як кажеться, „розгосподаритись“ на призначений їм купі піску.

„Але найдошкульніше з усього був для нас брак води до пиття й миття. Миж усі були вкриті грубою верствою застиглої поту, пороку й піску, і тому просто з туюто та жадливо поглядали в сторону розгорненої долини, бож там, як це ми бачили, була така скількись води до пиття та вмивання! „Але покищо ми бачили її тільки здалека.

„Та от найжорстокішого ранку нас усталили в два ряди і веліли нам зайняти місце одною одинокою лінією краєм дощелини, в якій гущав ждав упертий у траву ворог. У першій ряді стояли косарі, у другій в'язні, озброєні рикалами, сокирами, лопатами та здоровими колами. І тут же роздався голос командира „Починай!“, який з штабом усіх вартових з ГПУ та таборових стрільців стояв оподальк — щоби пригрозити зблизкою до нашої інтересної але, на жаль, такої небезпечної роботи. Сотні кіс врізались у соковиту високу траву, і зараз же, ще поки змогли промайти хочби п'ять хвилин, почувлись оклики: „Дивіться, дивіться, от там, о, намагається втекти! Колом її, в голову, і на смерть!“

„Одне чим далі поступали ми, то тих і їм подібних окликів почулося щораз біль-

ше й частіше, і незабаром я, що йшов крок-у-крок за косарями в ряді тих, які пильнували, щоб сполошені гадюки не ховались назад у скошену траву, мав нагоду бачити безліч шматків, нарізаних косами гадюк, які у скошений траві завжди люто кидались. Але щоб утілюючи гадюки не змогли сховатися за нами, то на те треба було дуже пильної уваги, а небезпека бути вкритим гадюкою стулювалася ще й через те, що засуджені на роботу в тій долині в'язні виконували її здебільша зовсім босі. Вони ж — як зрештою всі інші жертви ГПУ — не дістають від управи ніякої обуви, ні взагалі ніякого одягу. Так ось, як людина була арештована, так вона йде в табори примусової праці ще й за 25 літ, без найменшого огляду на те, чи залишиться чи на в'язніве, чи лишне однін, чи воно вже може пошматоване та взагалі й купі не тримається.

„Як сказано: „ГПУ тим не турбується, отже й не диво, що робітничий відділ, призначений на винищення гадюк, не мав навіть простих личаків на ногах!“

„Отимто й не довго довелося нам чекати на перші жертви в наших рядах. Раптом ось почувся крик п'ятнадцятилітнього хлопця, що стояв зараз обі мене, і я побачив, як гадюка прискочила до його голої ноги. Він кинув лопату і почав утікати в табор, але незадовго знемігся і впав, а ми не могли йому, на жаль, дати ніякої допомоги, бо поспіаки ГПУ, які — очевидно знамениті обуті! — стояли за нами з револьверами, грозили нам негайною смертю, якщо хто з нас поважився покинути призначене йому місце.

„Отак, маючи перед собою густі трави з тисячами ідовитих плазунів, а за нами большевицьких змій, може ще грізніших, ніж найгіршіша зостергових гадюк, ми посувалися далі.

„Та за час до першої перерви ми вигубили більш ніж сто гадюк різної величини і найрізнішої краси, а після того, як на наше місце прийшла друга черга „робітників“, і ми з'їхали до табору, виявилось, що вкунених гадюками було між нами більше ніж п'ятдесят. Всі вони, ще поки зайшло сонце, згнули в найстрашніших муках, бо з сторони командування, настановленого ГПУ, ніхто й пальцем не рушив, щоб тим укушеним якось допомогти, наприклад, кір тому, що санітарні засоби табору, наскільки йшло про когось з поспіаків, були до розпорядимості в доволі

значній мірі (от вам московські „Христові люди“! От вам і вся нікчемна брехня прекрасних оповідань про „святую російську душу“). — О. Г.).

„А трупи тих, що погнули, виглядали просто страшно: одні були цілком чорні, другі повні великих, темних плям на всьому тілі, та зовсім напухлими ногами. Іх наш командир наказав просто закопати в землю і добре вкрити нігмом“.

Справді:

Гідна увага картина большевицької „культури“.

Правда, нині знає це вже весь світ, що нема страшніших нещодавніх над московських катів зпід стягу большевицького марксизму та соціалізму, який зміг уже вимордувати більше людей, ніж у силі були вигубити їх досі всі деспоти світу, від царів Вавилону й Асирії починаючи. Та проте всього про страсті московського большевицизму культурний світ усетакі ще не знає, і хто зна, чи збагне ко-

ли те море крові, мук і злочинів всеціло... Бо ми дивимось тільки на те, що діялось і діється в нашій Україні, і дивимось, як большевицька зараза намагається розкласти весь світ від півночі до півдня, і від заходу до сходу. Та хіба не повторимо за нашим поетом, що тимі страхотами можна і Данта старого залякати? Але хоч і жажнеться в нас душа, дивлячись на стільки найстрашнішої руйни, зчиненої большевицькою Москвою в нинішньому світі, то проте не жажом ми будемо реагувати на московський пекло, а могутнім відпором, так, як годиться нам, і Україні як заборолі Європи перед азіатськими навалами! І це й історичне завдання України в майбутньому світі:

Розторожити болвана большевицизму, визволити український народ і стати й заходом Європи незрушним щитом проти московського большевицизму і його союзників.

Так нам, Боже, допоможи! Д-р Остап Грицай.

РОСТЕ І ЗМІЦНЮЄТЬСЯ ПОЛЬСЬКИЙ ЕЛЕМЕНТ

У четвер, 12. січня, радила в Тернополі економічна рада Секретаріату Порозуміння Польських Суспільних Організацій (СППОС), при участі міністрів Косцялковського і Полятовського, віцеміністра генерала Голуховського у цілому гурті інших польських державних та політичних провідників. Народами провадив генерал Пашкевич. Настрий на рад ішов — на думку „Гоньця Варшавського“ з 14. м. м. — під гаслом: Росте і зміцнюється польський елемент на Червоній Землі!

Звіт з діяльності Секретаріату за роки 1937 і 1938 зложив директор Гещук. З цього звіту виходить, що в 1936 р. було на території тернопільського воевідства польських купецьких підприємств 14%, українських 23%, жидівських 63%. Коли брати окремо міські й оremo сільські підприємства, то в містах число польських підприємств було однаково велике, як і українських, зате по селах число українських торговельних підприємств рівнялося з числом підприємств жидівських; число польських торговельних підприємств було там на 60% менше. Щоб змінити цей стан у користь польського елемента, СППОС рішив у 1936 році, що крім „ревіндикації вкрадених польських душ і кончності стримати перехід польської землі в чужі руки, треба освідомити суспільність про кончність створити польський середній стан“. Це — на думку референта, директора Гещука — досягнуто. СППОС зорганізував три однорічні школи купецької підготовки: в Тернополі, Теребовлі та Золочеві. До цих шкіл спрямовано переважно селянський елемент по чотирьох хлопців з повіту. Тепер уже третій річний вишколюють у цих школах. У жовтні 1937 р. воевідський комітет СППОС започаткував збірку на створення фонду, який названо „кресовим фондом“. З кінцем 1938 р. цей фонд мав 200,000 злотих; з нього дають низьковідсоткові позички для кресових діячів, що закладають торговельні підприємства. Дорібок цих за-

ходів СППОС 31. грудня 1938 р. був такий: польські купецькі підприємства зросли на 18% (+4%) тоді, коли українські підприємства збільшились на 24% (+1), а жидівські з 63% зменшились на 58% (-5).

„За час кільканадцять-місячної праці спинено — як не гордо заявляє директор Гещук — скорше темпо праці українців і на цій відтинку ми їх перегнали в купецтві, ремеслі й торгівлі“. За починот СППОС збудовано низку купецьких домів у всіх міських осередках тернопільського воевідства. Загальна сума коштів будови цих домів більша як 2 мільйони, а разом з будовою торговельних галей у Тернополі та Копичинцях досягає суми 2,300,000 злотих.

Загальні статистичні цифри вказують, що в обговореному періоді СППОС заснував 824 нові польські купецькі станиці, 290 ремісничих і 92 промислові — і те все на території одного тільки тернопільського воевідства.

Після директора Гещука забрав голос інж. Доленговський, який зсував програму праці на найближчий період. Прелегент підкреслює, що тернопільське воевідство має спеціальне значіння для оборони польської держави і тому необхідно поширити в ньому польський стан посідання. Це надійна справа, бо Тернопільщина має вже й тепер розмірно високий відсоток польського населення, а саме вже коло 40%. СППОС хоче тепер перевести раціональну парцеляцію, якої вислідом має бути до 12,000 нових польських господарств у Тернопільщині, себто яких 70,000 польських душ.

Ген. Пашкевич заявив, що „Тов. Школи Людовей“ мусить мати в теперішній хвилині суму 2,500,000 злотих, щоб заспокоїти всі культурні потреби кресових поляків у Тернопільщині.

Присутній міністер рільництва, Понятковський, у своїй промові висловив радість, що в житті кресовиків минуло уже період переляку та що польська кресова суспільність не обмежується вже тільки до оборони, але й перейшла до наступу, щоб „ці землі якнайтісніше зв'язати з Польщею“.

Таку саму інтенсивну діяльність проявляють польські організації на цій території від Прип'яти до Збруча з очевидним успіхом. — („Діло“).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ВІРМЕНИ В ГАЛИЧИНІ

У зв'язку зо смертю львівського архієпископа вірменського обряду Теодора, великого польського патріота, варто пригадати, дещо з життя решток тих вірмен, спольщених, вірмен. Рівночасно годиться згадати, що до вірменської катедрі, коли там виставили тіло архієпископа Теодора, німечиний митрополит Шептицький, щоб відправити молебень. У похороні архієпископа Теодора українське духовенство не взяло участі, бо компетентні польські чиновники заявили, що не бажають собі їх участі.

Вірмени це нарід арийської раси, змішаний з халдеями, що походять із західної Азії. До 1374 року мали вірмени свою державу, якою за-

вірмен жиди й вони зовсім спольщилися.

Всіх вірмен у теперішній Польщі, головно в Галичині (у Львові,*) Бережанах, Кутах, Тисмениці, Обертині та на Поділлі), є до 30. тисяч. Статистичні дані, подані польським урядом є недокладні. Так напр. урядова статистика подає, що в косявському повіті було 687 вірмен у 1890 році, а згідно з виказом вірменської парохії в Кутах було їх 1,400. Схематизм львівської вірменської архієпископії подає, що в трьох деканатах (львівським, станиславівським і кутським) було 5,200 вірмен. Ті останки вірмен збереглися завдяки припливам із Криму, Басарабії, Волощини та Семигороду. Колиб не той приплив, вірмени в Галичині були б іще скорше спольщилися.

Польщилися вірмени вже значайно в другому поколінні, а в корінній Польщі (на Мазові та у Великопольщі) ще скоріше.

Спольщилися вірмени в 19 столітті на Поділлі та на Буковині. Серед поляків на Буковині, що там є великими земельними власниками, три чвертини це — вірмени, до яких належало приблизно 30 великих земельних посіlostей.

Коли слідкувати польських назвища, такі, як Оганович, Шимонович, Вартанович, Криштофович і т. д., то всі вони походять від вірменських (як напр. Оганович від Огана, вірменського Івана). Таких назвищ можна нарахувати серед теперішніх зав'язаних поляків більше як 500.

Крім торговлі вірмени займалися пеканням овець і кіз. Вірменські купці випасали на подольних десятки тисяч овець. Спеціальністю вірменського промислу були сафірові шкідки. В половині 19 століття було в Кутах 24 вірменських гарбарень.

Цікавим явищем у 19 столітті було, що вірмени ставали усуватися з торговлі. Причинилося до того зміна доріг і

техніки торгівлі зо „Сходом, а почасти і жидівська конкуренція. Із жалем стверджує в 1820 році один із подорожніх, що у Львові вірмени покинули свої крамниці та склади. Те саме діялось і по інших містах, де ліквідувались вірменські колонії. Зберігся лише найубожчі. Багатші перейшли до випасу овець і кіз, найбагатші покупували земельні посіlosti. А що були заподальні, дішло до того, що велика земельна посіlostь на південно-східних землях опинилася в руках вірмен у далеко більшій відношенні, ніж їх було.

Вірмени всякими способами старалися перешкоджувати, щоб їх поляки не винародовили, та це на ніщо не здалося. Так наприклад у літописі українського Станіславського Братства у Львові під датою 1599 року читаємо: „Переслідування українців поляками дійшли до високого ступня; від якогось часу і львівських вірмен стали поляки угнітати.

* Львів — по вірменськи: Лав.

3 ДНЯ

СИМВОЛІЧНІ МОГИЛИ.

Принявся в нас такий гарний звичай, щоб у часі Листопадових Свят, а також свят героїв, виставляти на сцені символічні могили. Дуже часто подібні могили виставляють і по церквах, та біля них відправляють панахиди.

Ці могили мають завдання пригадати нам героїчну смерть українських воїнів, що полягли за наш нарід, а також смерть революційних героїв, яких позбавили життя ворожа влада.

До цих могил українська публіка відноситься з надзвичайною теплотою і щирим тихим смутком. Якійсь невідомий, тужливий настрій викликають ті могили у нас. І цей невідомий настрій є причиною, що цей звичай влаштовувати символічні могили так стихійно й загально у нас прийнявся. Здається, що тепер без цієї могили на сцені не виглядає Листопадове Свято, чи панахида, так, як треба.

ПРИЧИНИ ЦЬОГО НАСТРОЮ.

Тому, що цей таємничий настрій, що його викликають у нас могили, є стихійний, нештучний і загальний, варт вглибитися в нього та знайти його основні причини.

Як згадано, одною з причин є це, що ми в тих символічних могилах бачимо трагічний, а водночас героїчний кінець наших воїнів чи революціонерів. Ми є вдячні тим воїнам і революціонерам, що вони віддали своє буйне життя за нас. Щоб не забути їхніх подвигів, ми при кожній нагоді виставляємо символічні могили. Це одна причина, і ця причина гарна, шляхотна. Нація, яка не відчуває вдяки до своїх героїв, не варт жити на світі. Така нація звичайно пропадає.

ЧИ Є ЩЕ ІНШІ ПРИЧИНИ?

Та вирінає питання, чи є ще які інші причини, що заставляють нас із вдячності до своїх героїв виставляти на сцені могили. Бо ми знаємо, що інші народи, котрі також мають національних героїв і також є вдячні їм, не кочає виставляють у їх пам'яті могили. Коли, наприклад, американці влаштовують національні свята і стараються життя своїх героїв представити в якихось символах, то до того вони вживають не могил, що нагадують вічну смерть, але якихось живих образів, що представляють життя героїв, їх боротьбу, їх заслуги супроти рідного краю.

Чому нас усе тягне до могили?

СУМНІ РОКОВИНИ.

Та не лиш бойових героїв ми символізуємо могилами, але навіть наших героїв духа і слова. Ми стараємося вшанувати їх не тим, що святкуємо їх уродини, тільки тим, що святкуємо день їх смерті. Ми радіємо дню, що привів нас на світ якогось національного гения, тільки згадуємо зо смутком той день, що забрав нам його.

А, святкуючи день смерті, даємо тим доказ, що нас у

житі вабить не життя, не боротьба, не успіхи, не динаміка — тільки смерть, трагічний кінець, вічний спокій, статика. В інших народів інакше буває. Американці шанують не день смерті Вашингтона, тільки день його уродин. Також святкують день уродин, а не смерті, Лінкольна, хоч той умер трагічною смертю, з рук скривобивника.

СИМВОЛІЧНІ МОГИЛИ ДЛЯ ПОЕТІВ.

Коли ми святкуємо з символічними могилами Листопадові Свята та свята героїв, то це ще можна добре оправдати. Бо, як згадано було, ці наші герої вмерли трагічно за свій нарід. Своєю смертю вони здобули собі від нас вічну вдяку. Щоб про цю вдяку ми не забували, ставимо символічні могили.

Але як пояснити це, що не раз трапляється, що символічні могили ми ставимо навіть нашим поетам? Чому і в тих випадках ми схилими славословити акт смерті людини а не її дію, її життя, її боротьбу, її осяг? Леся Українка, Тарас Шевченко, Іван Франко — не здобули собі від нас вдяки тим, що померли. В той час, як вони вмирали, вмирали тисячі інших людей і про них ми не згадуємо. Коли згадані наші поети здобули собі в нас вічне признание, то це тому, що вони героїчно жили, працювали для свого народу й лишили за собою геніальні твори своєї праці.

А, маючи це на увазі, здається, що ставити символічні могили нашим поетам і поеткам це зовсім не до речі. В той спосіб ми тільки зводимо наше життя до вічного спокою, до вічної статичності. Це добре для народу, що скінчив свою історію, а не для того, що стоїть на передодні своєї нової історії, на передодні великих завдань.

М. Костишин.

КАЛІКАМ

Мовчати кажеш для фортуни,
Забути зприсядки дивний шал,
В банурі всі привати струни,
В багню журнути ідеал?

В різно продати свого брата
За клятий юдин підлий гріш?
О, ні! Мій скарб, убога хата,
Борня за волю, це розкіш!

Мені обридло твоє слово,
Вона гнилою той твій каліч.
На силі ти никнеш умово,
Ойявив тебе могорці!

Що горя чашу доливаєш,
З сліз материнських і сиріт,
Глазуеш з них, а не сипаєш:
За що прогнали їх під пай?

Руйницьку приборав ти славу,
Продав дешево твою честь.
За гріш. А душу ти лукаву
Олів в братню криваву месть.

Мовчати кажеш в що хилину,
Як в божевілі „марків тат“,
Кругом руйнує Україну
Москаль, румун і лях тиран!

Як брат під буками конає,
Катів зводять рабський гніт,
Як гун святині розбиває,
Сталін шле в Сибір до робіт!

В той час, як банди людоджерів
Над звірством мають повну насть,
Держатись нам плохих „манерів“:
Борня нічого нам не дасть.

Марний твій ум, ти носив зраду,
За гріш ти авав під чужий вплив.
В страшний момент ти леш досаду,
Ганебний шлях, що ти вступив.

Проклятий будь на вічні віки
І враз з тобою юдин гріш!
Я бо в бануду — про каліки!
Почувань моїх — ця розкіш.

Щоб в жертву дати, що можливо,
Що лиш звелить убогий стан,
І слово кинуть справедливо,
Мов каплю в тихий океан.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВИЗВОЛЬНА ЗОРЯ УКРАЇНИ.

Карпатська Україна це зоря грядучого визволення всіх українських земель зпід ворожих окупаций: московської, польської, румунської і мадярської. Кожного дня на сторінках американської преси можна бачити великі статті про Україну і її визвольні змагання. Переживаємо тяжкі і невпевні часи. Всюди в цілому світі збільшуються сварки і тертя народів. Потрапляючи події відбуваються на західно-українських землях під польським пануванням. Знову „пацифікації“, знову муки і тортури.

Український нарід на вільній американській землі влаштовує маніфестації і протестаційні віча, в яких беруть участь тисячі свідомого українського народу. В цю важку хвилину, коли наша нація переживає історичний час будови своєї держави, наша повинність покинути особисті амбіції та взятися разом до спільної праці. Сумно і гірко дивитись, як під цю пору на вільній землі, Вашингтона, між нами ще знаходяться блудні сини, заморочені соціалізмом, скоропадщиною і комунізмом, не досить, що самі нічого не роблять, але кричать і іншим не дають робити.

На думку приходить поема безсмертного поета „Великий Лях“:

Цю ніч будуть в Україні,
Родитись близнята:
Один буде, як той Гонта,
Катів катувати,
Другий буде (оце вже наш!)
Катам помагати.

Отже Шевченко предсказав народження в Україні двох сил, себто сили героїчної і сили руйницької; такої, що буде Українку визволяти, і такої, що буде „Катам помагати“ не патріотичної й зрадницької.

Перша сила — це збірна українська сила, до якої належить увесь нарід, усі українці, без ріжниць на їх політичні і релігійні переконання, об'єднані одною ідеєю, всі

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

С. Т., Дітройт, Міш. — Щоб можна комусь пригадувати, та ще розумно, треба в першу чергу самому мати розум. Очевидно маємо тут на думці — політичний розум. Та воно часами буває і таке диво, що саме люди, яких політична діяльність виявила повно нерозуму, беруться вчити політиці інших. Та хай Вам від цього голова не болить. І не журіться, коли хтось передруковує нерозумні речі. Тут свобода — і на розум і на глупоту.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ЧУЖИНЦІВ.

Президент Бразилії Варгас підписав декрет, на підставі якого відтепер не вільно буде закладати чисто чужинецьких колоній. Винятко становлять португальці. У всіх інших чужинецьких колоніях, мусить поселитися 30 відсотків бразилійських уродженців. Всяка чужинецька політика в цілій Бразилії строго забороняється. В колоніях учителями можуть бути тільки особи, уроджені в Бразилії. Наука в школах може відбуватися тільки португальською мовою.

разом героїчно змагають до повного визволення самостійної України.

Друга сила — це все зле й усе лихе в нашому народі. Це ті, що кричать і нічого не роблять, хоч належать до організації. Але їм усе не до впадоби; вони породжують зневіру у власні сили народу, вбивають усякий почин доцільної роботи.

Отже цю другу силу та її прояви бачимо всюди кругом себе і на кожному кроці. „Мов пси гризуться брати з братами і не схаменуться“... А схаменуться такі треба! Невжеж і надалі будемо підкопуватись один під другого та нищити те, все, що в дечому комусь немиле? Чи не настав час зеднатися нам в одну велику націю й працювати для свого нещасного, поневоленого народу?

Михайло Шмигельський,
Клівленд, О.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

МЕНВІЛ, Р. АЙ. Місячні збори від. 181, відбудуться в суботу, 4 лютого, в годині 2. пополуночі в У. Н. Домі на Компілай Гил. Проситись прийти на час, бо є важні справи до поладження. На річних зборах вибрано такий уряд на 1939 р.: Юрій Ясінчук, предс.; решта урядники зістали ті самі. Проситись дозвільних членів, щоб заплатили свої довги, бо впротинім разі будуть суспендовані. Неприйнятий член буде караний. — Ю. Ясінчук, предс.; П. Тиняк, кас.; П. Черкас, секр.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. Збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 64, відбудуться в суботу, 4 лютого, в годині 7. ввечір на Мейн вул., в Петерсон, Н. Дж. — Петро Криловський, предс.; Стефан Сасовський, рек. секр.; Сергій Внйирський, кас.; Іван Бунає, фін. секр., 282 Е. 7. вул. Кайфтон, Н. Дж.

НЬО ЙОРК, Н. Я. Місячні збори Українського Національного Запозомого Товариства Лікстер, від. 361, відбудуться в суботу, 4 лютого, в годині 8. ввечір, під ч. 217-19 1ст 6. улиця. На порядку дня є важні справи. Проситись щоб прийшли усі начас. Тикета на бал, повинні всі забрати, бо почтою не будеться нікому вислати. Кожний член повинен заплатити свої місячні належності, бо в протинім разі буде суспендований. Невнявший член на збори Тов. підлягає карі пісян статута. — Т. Гуляк, рек. секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Річні збори Сест. Рок. Пресв. Богородиці, від. 216, відбудуться в 8. січня 1939. і на тих зборах застан вибраний новий уряд на рік 1939: Параскевія Машал, предс.; Ксенія Турниш, заст.; Олена Шпорюк, кас.; Параскевія Шавала, фін. секр.; Олена Міськевич і Анна Грабінська контр. комісія. — Параскевія Шавала, секр.

WILKES-BARRE, PA. Branch 223 St. John Baptist Society will hold a monthly meeting Feb. 5, 1939, at Ukrainian Church Hall, 637 N. River St., W.-B., Pa. All members are asked to attend. Matters will be discussed about the Distr. Committee of the U. N. A. Bang. will be held on Feb. 11, 1939. The meeting will start after Mass. The Pres., Mr. John Choly, asks all members to attend. — John Hreencecin, Rec. Sec.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ В СТЕЙТІ КОНЕКТИКОТ!
Подяємо до відома, що заходом усіх Союзівих відділів стейту Конектикот відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
В НЕДІЛЮ, 26. ЛЮТОГО (FEBRUARY 26, 1939)
в 2. годині пополуночі
В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ,
9 HIGH STREET, ANSONIA, CONN.
Є важні справи до поладження, а тому на збори повинні прийти конечно урядники всіх відділів, а саме, відділів: 10, 18, 23, 54, 59, 67, 84, 138, 250, 254, 262, 277, 350, 370, 381, 387, 390, 414 і 421.
Про справи організаційні говоритиме гол. секретар Д. Галичич.

За комітет: А. Маланчук,
окружний організатор У. Н. Союзу в стейті Конектикот.

ПОЗІР! **ДЖЕРЗІ СІТІ І ОКОЛИЦЯ!** ПОЗІР!
ЗАХОДОМ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ
2. Сотні в Джерзі Сіті, Н. Дж.
відбудеться

СВЯТО КРУТІВ
в сполученні з 20-літньою річницею залуки всіх Українських Земель в одну Соборну Українську Державу
В НЕДІЛЮ, 5. ЛЮТНЯ (FEBRUARY 5, 1939)
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J.
Початок у годині 7. ввечір. Вступ за добровільними датками.
Чистий дохід призначений на українських інвалідів.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Я. І!
СОЮЗ УКРАЇНОК ВІДДІЛ 6
улаштує
КОНЦЕРТ
В ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ
В НЕДІЛЮ, 5. ЛЮТОГО (FEBRUARY 5, 1939)
В ГАЛІ ПАРОХІАЛЬНІЙ, 303 HUDSON AVE.
Початок у годині 6. панахида, а по цім розпочнеться програма концерту. — Вступ 25 центів.
Просимо ласкаво увесь загаль за численну участь.
Комітет С. У.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО
ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ
ШІННИК КНИЖОК.

ПОЗІР! **НЬО ЙОРК, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ!** ПОЗІР!
ЗАХОДОМ 1. СОТНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ
відбудеться
СВЯТО СІЧОВОГО ПРАПОРА
В СУБОТУ, 4. ЛЮТОГО (SATURDAY, FEBRUARY 4, 1939)
У ФІЛЬМОВІЙ СТУДІЇ, 747 БРОДВЕЙ, У НЬО ЙОРКУ
(Доїзд савейми I. R. T. та B. M. T. до 8th Street Station)
Початок у годині 7. ввечір. Вступ вільний.
Шановні Громадяни! Прийшла велика хвиля, що Україна відродилася. Повстала Карпатська Україна, а з тим і Карпатська Січ. Ми, січовики Чорноморської Січі, зробили в дарі для Карпатської Січі Малиновий Прапор, котрий хочемо святочно розвинути для українського громадянства міста Нью Йорку. Тому просимо кожного українця і українку прийти й подивитися на цей військовий прапор, що в скорому часі повіватиме на рідних землях.
Команда 1. Сотні О. Ч. С.

УКРАЇНСЬКА ЗВУКОВА ФІЛЬМА
ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ
Виробу спілки
„АВРАМЕНКО ФІЛМ КОМПАНІ ЛІМІТЕД“
висвітлюється
у ТЕАТРІ БЕЛМОНТ
При 48. вулиці, між 6. й 7. Евню в Нью Йорку
Кожного дня від 12. години вполудне. Ціни: 40 до 55 центів.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ

РІЧНІ ЗБОРИ

УКРАЇНСЬКОЇ НАЦ. ОРГАНІЗАЦІЇ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ
відбудуться

В НЕДІЛЮ, 5. ЛЮТНЯ (FEBRUARY 5, 1939)
В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСВИТЕРСЬКОЇ ЦЕРКВИ,
49 BELCON STREET, NEWARK, N. J., у 2.30 ПОПОЛУДНІ.

Цим повідомляється і проситись укр. нац. організації стейту Нью Джерзі вислати на означений день і час своїх делегатів.

Програма: 1) Звіт з діяльності уряду за 1938. рік; 2) Вибір нового уряду на 1939 рік; 3) Намічення праці на 1939. рік.

Прийняття усіх репрезентантів і урядників є конечна.

ЗА УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ОРГАНІЗАЦІЮ СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ:
Вол. Буката, голова. Лесьо Сієнік, секретар.

УВАГА! **ПРОВІДЕНС, Р. АЙ., І ОКОЛИЦЯ!** УВАГА!
ЗАХОДОМ УКР. ПРАВ. ГРОМАДИ В ПРОВІДЕНС, Р. АЙ.
відбудеться

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

у СУБОТУ, 4. ЛЮТОГО (FEBRUARY 4, 1939)
В САЛІ K. OF R. HALL, 380 ELMWOOD AVENUE.

Початок у годині 8. ввечір. Вступ 35 центів.
За добру забаву ручить — Комітет.

В НЕДІЛЮ, 5. ЛЮТНЯ 1939 Р., В ГОД. 3:30 ПОПОЛУДНІ
в салі Stuyvesant High School (15 St., 1 & 2 Ave) New York City
заходом Центр. Комітету і Окр. Упр. ОДВУ в Нью Йорку
відбудеться

ВЕЛИКЕ СВЯТО 22. СІЧНЯ

з нагоди 21. року проголошення самостійности
та 20. року Соборности Української Держави

ВСІ УКРАЇНЦІ В НЕДІЛЮ НА СВЯТО!
КОМІТЕТ.

БРУКЛІН, Н. Я. І!

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДІМ
І ТОВ. ім. Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО під Покр. Пресв. Тройці,
від. 158 У. Н. Союзу в Брукліні, Н. Я.
устроюють

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ

В НЕДІЛЮ, 5. ЛЮТОГО (FEBRUARY 5, 1939)
В НОВІЙ САЛІ УКР. НАЦ. ДОМУ,
216-18 GRAND STREET, cor. Driggs Ave., BROOKLYN, N. Y.

Початок у годині 6. ввечір. — Вступ 40 центів.

Шановні Громадяни! Отсей дорогою маємо честь запросити Вас до ласкавої участі в цім Балі, де будете мати нагоду гарно та весело забавитись, як рівнож допомогти доброму ділу, а це своєї власній місцевій інституції. Комітет докладає всіх старань, щоб кожний був задоволений.
Комітет.

BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 183 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-6577